

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

4.4.2011

B7-0247/2011

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om brugen af seksuel vold under konflikter i Nordafrika og Mellemøsten

Edit Bauer, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Tokia Saïfi, Roberta Angelilli, Kinga Gál, Marian-Jean Marinescu, Cristian Dan Preda, Elena Băsescu
for PPE-Gruppen

RE\863416DA.doc

PE459.784v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om brugen af seksuel vold under konflikter i Nordafrika og Mellemøsten

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder,
- der henviser til sin beslutning af 17. februar 2011 om situationen i Egypten,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2011 om de sydlige nabolande, navnlig Libyen,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, på Den Europæiske Unions vegne om kvindernes internationale kampdag den 8. marts 2011,
- der henviser til bestemmelserne i De Forenede Nationers retlige instrumenter vedrørende menneskerettigheder, navnlig kvinders rettigheder, såsom FN's pagt, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om bekæmpelse af menneskehandel og udnyttelse af andres prostitution, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og denne konventions valgfrie protokol samt konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
- der henviser til Beijing-erklæringen og -handlingsprogrammet, der blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til Europa-Parlamentets beslutninger af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet, af 10. marts 2005 om opfølgningen af den fjerde verdenskvindekonference – Handlingsprogrammet Platform for Action (Beijing+10)¹ og af 25. februar 2010 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet (Beijing +15),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 19. december 2006 om en forstærket indsats i bekæmpelsen af alle former for vold mod kvinder (A/RES/61/143) og til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed,
- der henviser til Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol, som blev vedtaget i 1998, særlig artikel 7 og 8, hvori voldtægt, seksuelt slaveri, tvungen prostitution, påtvungen graviditet og tvungen sterilisation samt enhver anden form for seksuel vold defineres som forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser og ligestilles med en form for tortur og alvorlige krigsforbrydelser, uanset om disse forbrydelser begås systematisk eller ej i internationale eller interne konflikter,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

¹ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 247.

- A. der henviser til, at kvinder har taget aktivt del i opstandene til fordel for mere demokrati, flere rettigheder og mere frihed i Tunesien, Egypten og Libyen,
 - B. der henviser til, at de siddende regimer i Libyen og Egypten har tyet til seksuelle overgreb som en del af konflikten under disse revolutioner, og at disse overgreb især har været rettet mod kvinder og gjort dem sårbare,
 - C. der henviser til, at seksuel vold tilsyneladende bruges systematisk til at intimidere og nedværdige kvinder,
 - D. der henviser til, at den menneskemængde, der samledes på Tahrir-pladsen (frihedspladsen) i Benghazi den 31. marts 2011 for at give udtryk for deres støtte til oprørsstyrkerne, tydeligt viste, at de muslimske kvinder i den østlige del af Libyen efter islamisk lov kan deltage i forsamlinger og udtrykke sig frit, og tilbageviste Gadaffis påstande om, at oprørerne er influeret af islamister og al Qaeda-støtter,
 - E. der henviser til, at en libysk kvinde, Iman al-Obeidi, der på et hotel i Tripoli fortalte journalister, at hun var blevet gruppevoldtaget og mishandlet af soldater, den 26. marts 2011 blev tilbageholdt på et ukendt sted og nu er blevet anklaget for bagvaskelse af de mænd, hun har anklaget for voldtægt,
 - F. der henviser til, at kvindelige demonstranter i Egypten påstår, at de er blevet udsat for mødomstest af militæret, efter at være blevet pågrebet på Tahrir-pladsen den 9. marts 2011 og efterfølgende tortureret og voldttaget, og at mødomstestene blev udført og fotograferet under tilstedeværelse af mandlige soldater,
1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaternes regeringer til i kraftige vendinger at tage afstand fra brugen af seksuelle overgreb, intimidering og anden fremfærd særligt rettet mod kvinder i Libyen og Egypten;
 2. henstiller, at der indledes en uafhængig undersøgelse med henblik på at stille de ansvarlige personer til ansvar, navnlig hvad angår den efterforskning af forbrydelser begået af Gaddafi, som finder sted i Den Internationale Straffedomstols regi;
 3. understreger, at enhver bør kunne give udtryk for sine synspunkter om sit hjemlands demokratiske fremtid uden at blive tilbageholdt, tortureret eller udsat for nedværdigende og diskriminerende behandling;
 4. er af den faste overbevisning, at de forandringer, der finder sted i Nordafrika og Mellemøsten, vil bidrage til at bringe forskelsbehandlingen af kvinder til ophør og til at sikre dem fuld deltagelse i samfundet på lige fod med mænd i overensstemmelse med FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW);
 5. understreger, at det er nødvendigt generelt at sikre kvinders rettigheder inden for de nye demokratiske og retlige strukturer i disse samfund;
 6. påpeger, at den rolle, som kvinderne spiller i revolutionerne, herunder de trusler, de udsættes for, og den måde, de kan forsvare deres rettigheder på, skal anerkendes;

7. understreger behovet for at prioritere menneskerettighederne i den europæiske naboskabspolitik (ENP) og for aktivt at dele ud af EU's erfaringer vedrørende vold mod kvinder;
8. understreger, at der er behov for at gennemføre princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder og støtte specifikke aktioner for at opnå en effektiv og systematisk ligestillingsmodel i ENP-landene; henstiller indtrængende til regeringerne og civilsamfundet at øge den samfundsmæssige inddragelse af kvinder, herunder bekæmpe analfabetisme blandt kvinder og fremme kvinders beskæftigelse, for at sikre en betydningsfuld repræsentation af kvinder på alle niveauer, og påpeger, at ligestilling skal indgå som en integreret del af demokratiseringsprocessen;
9. opfordrer næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at sætte EU's politiske prioriter vedrørende ophævelsen af dødsstraf, respekten for menneskerettighederne, herunder kvinders rettigheder, og for de grundlæggende frihedsrettigheder såvel som ratificeringen af en række internationale juridiske instrumenter, bl.a. Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol, øverst på dagsordenen for drøftelserne med de sydlige ENP-lande;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.